

LIETUVOS BANKAS

E U R O S I S T E M A

Viešos konsultacijos rezultatų apžvalga

Taikių susitarimų instituto Lietuvos banko poveikio priemonių taikymo procedūroje reguliavimas

2021

TAIKIŲ SUSITARIMŲ INSTITUTO
LIETUVOS BANKO POVEIKIO PRIEMONIŲ TAIKYMO PROCEDŪROJE REGULIAVIMAS
Viešos konsultacijos rezultatų apžvalga
2021

KONSULTACIJOS APIBENDRINIMAS

2021 m. liepos 26 d. Lietuvos bankas paskelbė viešą konsultaciją dėl taikių susitarimų instituto Lietuvos banko poveikio priemonių taikymo procedūroje reguliavimo (toliau – taikių susitarimų institutas), kuri vyko iki 2021 m. rugsėjo 20 d. Šios konsultacijos tikslas – sužinoti visuomenės nuomonę apie Lietuvos banko siekį siūlyti taikių susitarimų instituto Lietuvos banko poveikio priemonių taikymo procedūroje teisinį reguliavimą. Konsultacijos dokumente pateikiama taikių susitarimų instituto tikslų ir pagrindinių principų bendroji charakteristika ir prašoma finansų rinkos dalyvių bei juos vienijančių organizacijų, Lietuvos viešojo sektoriaus, teisės mokslo ir visos teisininkų bendruomenės atstovų bei kitų suinteresuotųjų asmenų pasidalyti savo įžvalgomis, siekiant apsispręsti dėl taikių susitarimų instituto teisinio reguliavimo inicijavimo ir tinkamiausių teisėkūros priemonių siūlymo.

Atsakymus į viešos konsultacijos dokumente iškeltus klausimus raštu pateikė:

- 17 finansų rinkos dalyvių;
- 4 finansų rinkos dalyvių vienijančios organizacijos;
- 6 valstybės institucijos;
- 1 universiteto teisės mokslo bendruomenės atstovai.

Vieša konsultacija buvo išties turininga – atsakymus pateikę subjektai iškėlė svarbių klausimų ir pateikė vertingų pasiūlymų, kuriuos Lietuvos bankas išsamiai vertins, toliau plėtodamas taikių susitarimų instituto idėją. Ypač vertintinas finansų rinkos dalyvių ir juos vienijančių organizacijų požiūris į viešą konsultaciją – atsiliepimai į ją nebuvo vien formalus atsakymas, tačiau pasižymėjo išsamia ir įsigilinto reikalaujančia dalyko analize, naudingais užsienio valstybių taikomos praktikos pavyzdžiais, sisteminiu matymu. Finansų rinkos dalyvių atsakymai leidžia daryti išvadą, kad taikių susitarimų institutą jie vertina sistemiskai finansų rinkos veikimo efektyvumo kontekste, o ne vien kaip kiekvienam finansų rinkos dalyviui jo individualioje situacijoje galimai naudingą įrankį. Valstybės institucijos savo atsiliepimuose išsamiau pristatė jų praktikoje taikomus institutus, kurie, kaip nurodyta viešojo konsultacijoje, turi valstybės ir asmens susitaikymo bruožų. Teisės mokslo atstovai pristatė požiūrį į taikių susitarimų institutą teisės doktrinoje ir jo analizę lyginamuoju aspektu.

Iš esmės teigiamas požiūris į taikių susitarimų institutą. Dauguma respondentų į viešos konsultacijos klausimus, ar pritaria Lietuvos banko iniciatyvai siūlyti taikaus susitarimo instituto teisinį reguliavimą ir konsultacijos dokumente nurodytiems pagrindiniams šio instituto teisinio reguliavimo principams, atsakė teigiamai. Kai kurie finansų rinkos dalyviai pasiūlė apriboti taikių susitarimų instituto taikymą tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui, jį taikyti tik mažareikšmių pažeidimų atvejais, nes, jeigu pažeidžiami esminiai rinkos dalyvių interesai ar rinkos vientisumas, taikaus susitarimo sudarymas būtų nesąžiningas kitų rinkos dalyvių atžvilgiu. Vieno finansų rinkos dalyvio nuomone, taikių susitarimų institutas visgi galėtų apsunskinti poveikio priemonių taikymo procedūrą. Atsakymus į viešą konsultaciją pateikusios valstybės institucijos, iš esmės teigiamai įvertinusios taikių susitarimų instituto iniciatyvą, kartu pasiūlė apsvarstyti šiuo metu kitų institucijų taikomų asmens ir valstybės susitaikymo modelių pritaikomumą, galimybę keisti baudų skyrimo taisykles, reguliuojant pagreitintą pažeidimo tyrimo ir poveikio priemonės taikymo procesą. Be to, pasiūlyta taikių susitarimų instituto netaikyti pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos priežiūros srityje. Teisės mokslo atstovai nurodė, kad vis tik vienareikšmiškai atsakyti dėl taikių susitarimų instituto iniciatyvos yra sudėtinga. Imperatyvus viešosios teisės pobūdis („visa, kas nėra leidžiama, yra draudžiama“), hierarchinis ir netolygus šalių santykis, potencialus galių disbalansas, taikiems susitarimams būdingas konfidencialumo principas ir viešojo intereso keliami reikalavimai paprastai yra įvardijami kaip pagrindiniai kontrargumentai, kai kalbama apie taikius susitarimus administracinės teisės plotmėje. Teisės mokslo atstovų nuomone, taikos sutartis ikiteisminiame administraciniame procese, sudaryta tarp priežiūros institucijos ir finansų įstaigos, kaip ir kiekviena teisinė priemonė turi teigiamų ir neigiamų bruožų. Žvelgiant į šią priemonę pačia bendriausia prasme, ji neabejotinai gali sustiprinti finansų rinkos priežiūrą, tačiau su tam tikrais teisingumo nuostoliais. Kalbant apie sankcijų efektyvumą, mokslinis konsensusas yra tas, kad svarbus ne tik sankcijų griežtumas, bet ir pažeidimo išaiškinamumas bei atsakomybės neišvengiamumas. Pažymėta, kad vesti diskusijas, ieškoti naujų priemonių ir tinkamiausio taikių susitarimų įrankio yra tikslinga bei

naudinga, tačiau pirmiausia reikėtų tinkamos diskusijos dėl taikaus susitarimo instituto reguliavimo ir pasirinkti efektyvų modelį, be to, tokios reformos neturėtų vykti skubos tvarka.

Taikių susitarimų instituto privalumai ir paskatos juo naudotis. Kaip pagrindinius privalumus ir paskatas sudaryti taikius susitarimus finansų rinkos dalyviai įvardijo priežiūros institucijos ir finansų rinkos dalyvių bendradarbiavimą bei partnerystę ir laiko, žmogiškųjų bei finansinių išteklių taupymą. Taikių susitarimų institutas, finansų rinkos dalyvių nuomone, taip pat galėtų prisidėti prie galimybės efektyviau spręsti, lanksčiau vertinti naujas, sudėtingas ir nevienareikšmes situacijas, priežiūros institucijai labiau suprasti finansų rinkos dalyvio situaciją ir individualizuoti sprendimą, atsižvelgiant į kiekvieno finansų rinkos dalyvio veiklos specifiką, taip pat leistų finansų rinkos dalyviams pozityviau reaguoti į nustatytus veiklos trūkumus ir motyvuotų greičiau trūkumus pašalinti, skatintų orientuotis į prevenciją ir nuolatinį finansų rinkos dalyvių veiklos tobulinimą. Taikių susitarimų instituto privalumų ir paskatų juo naudotis įvardijimas yra svarbus veiksnys šio instituto kūrimo procese, siekiant sukurti veiksmingą ir realiai praktikoje veikiančią mechanizmą.

Kai kurios valstybės institucijos kaip taikių susitarimų instituto privalumus nurodė laiko sąnaudų, žmogiškųjų ir finansinių išteklių tausoją, ginčų skaičiaus mažėjimą bei socialinio teisingumo siekimą.

Teisės mokslo atstovai nurodė, kad, palyginti su teisiniu ginčų nagrinėjimu, neabejotina, kad alternatyvūs administracinių ginčo sprendimo būdai, įskaitant Lietuvos banko siūlomą taikių susitarimų institutą, suteikia galimybę ginčo šalims gauti greitesnį, pigesnį ir emociškai lengvesnį būdą išspręsti jų ginčą, taip pat prisideda prie efektyvesnių ir veiksmingesnių administracinių procedūrų kūrimo, sumažindami teismų apkrovą. Tai taip pat prisideda prie to, kad asmenys yra linkę palankiau vertinti susitarimo būdu pasiektą sprendimą, o tai taip pat skatina augti pasitikėjimą valstybės valdžios institucijomis. Be to, teisinėje literatūroje randama nuomonių, kad derybos ar taikinimo procedūra dėl administracinio ginčo sprendimo gali būti atviresnis, laisvesnis ir labiau neformalus procesas, netgi palyginti su mediacija (Dragos, D. C., Neamtu, B. Alternative Dispute Resolution in European Administrative Law. 2014, p. 598).

Taikių susitarimų instituto trūkumai ir iššūkiai jį reglamentuojant bei įgyvendinant. Pagrindiniai finansų rinkos dalyvių įvardyti taikių susitarimų instituto trūkumai yra galimas finansų rinkos dalyvių piktnaudžiavimas, kai, žinodami galimybę sudaryti taikų susitarimą ir gauti tam tikras „nuolaidas“, jie galimai nesilaikytų nustatytų reikalavimų; sudėtingos kompromiso paieškos, patenkinant ne tik priežiūros institucijos, bet ir finansų rinkos dalyvio lūkesčius, nes, net ir sudarius taikų susitarimą, poveikio priemonė būtų taikoma; finansų rinkos dalyvio patirtų išlaidų (analogiškų bylinėjimosi išlaidoms) neatlygintinumas. Taip pat kai kurie finansų rinkos dalyvių įvardyti galimi taikių susitarimų instituto trūkumai sietini su teisinio reguliavimo turiniu ir apimtimi. Buvo nurodyta, kad nepakankamas arba abstraktus taikių susitarimų reguliavimas galėtų lemti šalių galių disbalansą ir mažesnę objektyvumą. Nors, kaip paminėta pirmiau, kai kurie finansų rinkos dalyviai taikiu susitarimu pritaikytos poveikio priemonės neviešumą matytų kaip privalumą, kiti finansų rinkos dalyviai nurodė tai kaip galimą trūkumą – siekiant pasitikėjimo priežiūros institucija ir skaidrumo, taikiu susitarimu pritaikyta poveikio priemonė, tam tikra „nuolaida“ finansų rinkos dalyviui arba poveikio priemonės netaikymas turėtų būti vieši. Paskelbimo apie sudarytus taikius susitarimus kontekste taip pat keliamas vienodos praktikos užtikrinimo klausimas.

Kaip galimi iššūkiai, kuriant taikių susitarimų instituto reguliavimą, buvo nurodyti subalansuotos teisėkūros, paremtos bendraisiais teisės principais, poreikis, patrauklumas rinkai ir žinomumo didinimas, praktiškai naudingas, o ne formalus mechanizmas sukūrimas (kad šio instituto tikslai būtų tinkamai suprantami ir nebūtų vengiama jo taikyti praktikoje).

Teisės mokslo atstovai nurodė, kad, kalbant apie trūkumus, teisinėje literatūroje išskiriamas tinkamų techninių ar teisinių žinių neturėjimas; siauras administracinės teisės sričių laukas, kuriose ginčus galima spręsti taikiai; edukacijos ir švietimo trūkumas dėl taikių ginčo sprendimo būdų; viešojo administravimo subjektų atstovų nenorėjimas imtis iniciatyvos ir atsakomybės už derybų metu pasiektus taikius susitarimus, ypač siekiant išvengti finansinės atsakomybės administracinės teisės srityje, kurioje jų veikimo laisvė (diskrecija) yra ribota; dėl viešojo intereso apsaugos daugelyje administracinės teisės sričių viešojo administravimo subjektai neturi

įgaliojimų pasiūlyti ginčą baigti taikiai (IASAJ 2016. Istanbul Congress. Alternative Dispute Resolution in Administrative Matters. Ankara, Turkey: Afsar Medya Matbaacilik San. Tic. A.S., 2016, p. 90). Be to, išreikšta nuomonė, kad dėl kompromisų prižiūrimas subjektas gali būti linkęs prisiimti atsakomybę net nesant pagrindo taikyti administracinei atsakomybei.

Dėl taikių susitarimų instituto teisinio reguliavimo turinio ir apimties. Dauguma respondentų pritarė tam, kad taikus susitarimas būtų numatytas kaip administracinis susitarimas, reguliuojamas viešosios teisės normų. Toks požiūris būtų nuoseklus, įvertinus tai, kad viena iš taikių susitarimų šalių būtų viešojo administravimo subjektas, o taikiu susitarimu būtų taikoma poveikio priemonė, reguliuojama viešosios teisės. Kartu buvo išsakyta ir nuomonė, kad taikus susitarimas turėtų būti reguliuojamas privatinės teisės normų. Taip pat yra manančių, kad toks administracinis susitarimas turėtų būti taikomas visam ūkio subjektų veiklos priežiūros institutui.

Dėl taikių susitarimų instituto suderinamumo su bendraisiais teisės ir viešojo administravimo principais galimų iššūkių pažymėta, kad Europos Tarybos Ministrų Komiteto 2001 m. rugsėjo 5 d. rekomendacijoje Rec(2001)9 „Dėl alternatyvių ginčų tarp viešojo administravimo institucijų ir privačių asmenų sprendimo priemonių“ nurodyta, jog alternatyvių priemonių naudojimu valdžios institucijos ir privatūs asmenys neturėtų siekti išvengti savo įsipareigojimų ar teisės viršenybės. Respondentai, atsakydami į šį klausimą, nurodė lygiateisiškumo (tiek taikių susitarimų šalių, tiek finansų rinkos dalyvių atžvilgiu), nepiktnaudžiavimo valdžia, teisės į teisminę gynybą principų įgyvendinimo, taip pat teisinio reguliavimo aiškumo ir teismų praktikos formavimo svarbą. Buvo taip pat pažymėta, kad poveikio priemonių ūkio subjektams taikymo ir teisės aktų pažeidimų konstatavimo proceso viešumas yra ypatingos svarbos, o informacijos apie ūkio subjektų padarytus pažeidimus neviešinimas būtų nesuderinamas su viešojo administravimo skaidrumo principu.

Atsižvelgiant į tai, kad taikų susitarimą siūloma įtvirtinti kaip vieną iš galimų poveikio priemonių taikymo procedūros užbaigimo būdų, viešojo konsultacijoje buvo klausama nuomonės, ar sudarant taikų susitarimą ir juo taikant poveikio priemonę turėtų būti siekiama tų pačių poveikio priemonių tikslų ir išlaikoma ta pati priežiūros institucijos diskrecija, kaip įprastoje poveikio priemonių taikymo procedūroje. Dauguma respondentų šiai nuostatai pritarė. Kai kurie jų paaiškino, kad priežiūros institucija turėtų išlaikyti tokią pat diskrecijos apimtį, kaip ir įprastoje poveikio priemonių taikymo procedūroje, tam, kad ji galėtų tinkamai įvertinti, ar konkrečiu atveju taikaus susitarimo sudarymas būtų pakankama priemonė adekvaciai finansų rinkos veikimui ir viešajam interesui užtikrinti. Priešingu atveju galėtų kilti piktnaudžiavimo rizika ir palankesnių susitarimų galimybė. Galimybė derėtis dėl taikaus susitarimo sąlygų būtų suderinama su priežiūros institucijos diskrecija apsispręsti dėl poveikio priemonės taikymo tikslingumo.

Kita vertus, iš dalies oponuojant minėtai nuostatai, buvo pažymėta, kad taikaus susitarimo institutas pagal savo prigimtį turi būti lankstus, siekiant jį taikyti sudėtingais ir nevienareikšmiškai vertinamais atvejais. O, siekiant tų pačių poveikio priemonės tikslų, pavyzdžiui, atgrasomojo poveikio, šiuo institutu negalėtų būti efektyviai pasiekiami deklaruojami tikslai, nes finansų rinkos dalyviai taikų susitarimą rinktųsi ne dėl to, kad sutiktų su jo turiniu, bet vien todėl, kad taip būtų šiek tiek pigiau. Dėl priežiūros institucijos diskrecijos teisės, taikant taikių susitarimų institutą, tiek keli finansų rinkos dalyviai, tiek kelios valstybės institucijos pažymėjo, kad diskrecijos teisė turėtų būti ribojama tam tikrų aplinkybių ir sąlygų. Plačios diskrecijos suteikimas viešojo administravimo subjektui, be kita ko, laikytinas korupcijos rizikos veiksniu.

Į klausimą, kaip būtų tinkamiausia inkorporuoti taikių susitarimų institutą į viešojo administravimo sistemą, vienareikšmio atsakymo respondentai nepateikė. Dalis respondentų sutiko su tuo, kad taikus susitarimas galėtų būti viena iš Lietuvos banko priimamų administracinių sprendimų rūšių, dalis jų nurodė, kad tikslinga taikų susitarimą reguliuoti kaip naują būdą ir formą išreikšti Lietuvos banko valią dėl poveikio priemonės taikymo, kiti respondentai konkrečios pozicijos šiuo klausimu neturėjo.

Dėl sąlygų, kurias turėtų tenkinti finansų rinkos dalyvis ar kitas prižiūrimas asmuo, siekiantis sudaryti taikų susitarimą su priežiūros institucija, buvo pažymėta, kad nustatyti baigtinį tokių sąlygų sąrašą būtų sudėtinga, bet reikėtų atsižvelgti į asmens reputaciją, pažeidimo mastą ir tipą, priemones, kurių asmuo ėmėsi pažeidimui ištaisyti. Taip pat nurodyta, kad sąlygos neturėtų būti per abstrakčios, tačiau ir ne per griežtos. Apibendrinant

respondentų atsakymus, galima būtų išskirti procesines ir materialiąsias sąlygas. Iš procesinių sąlygų paminėta tai, kad asmuo turi būti pateikęs paaiškinimus dėl patikrinimo išvados, gavęs priežiūros institucijos išvadą dėl poveikio priemonės taikymo ir pateikęs prieštaravimus dėl šios išvados, prieštaravimo dalykas turi atitikti priežiūros institucijos išvados objektą. Iš materialiujų sąlygų respondentai nurodė šias:

- aiškiai išsakyta pozicija ir valia dalyvauti derybose (taikiamame susitarime);
- padaryti pažeidimai nėra esminiai ir šurkštūs;
- pažeidimo ir jo padarymo esminių aplinkybių pripažinimas;
- nutraukti neteisėti veiksmai, asmens geranoriškumas, atliekant veiksmus neigiamoms pasekmėms pašalinti arba užkirsti joms kelią bei nurodant, kokių priemonių bus imtasi ateityje;
- sąžiningas veikimas, prisidėjimas prie veiksmingo finansų rinkos veikimo ir bendradarbiavimas su priežiūros institucija;
- veikimo rinkoje laikotarpis;
- sunkinančių aplinkybių, tyčios, pakartotinum nebuvimas;
- lengvinančių aplinkybių buvimas.

Aptariant galimą taikaus susitarimo dalyką, iš esmės pritarta, kad taikiu susitarimu šalys galėtų susitarti dėl taikytinos poveikio priemonės rūšies, dydžio, poveikio priemonės netaikymo. Viena iš valstybės institucijų pasiūlė eliminuoti galimybę susitarti dėl poveikio priemonės netaikymo, nes taikaus susitarimo sudarymas neturėtų reikšti atleidimą nuo atsakomybės. Kai kurie respondentai siūlė papildomai nustatyti galimybę susitarti dėl pažeidimo kvalifikavimo ir jo pašalinimo laikotarpio, poveikio priemonės trukmės, nuasmeninto paskelbimo arba mokėjimo išdėstymo ar atidėjimo, taip pat dėl to, kad finansų rinkos dalyvis ar kitas prižiūrimas asmuo neginčys susitarimo, o Lietuvos bankas negalės pakeisti ar perskaičiuoti nustatytos poveikio priemonės rūšies, dydžio, išskyrus atvejus, kai susitarimo nesilaikoma. Be to, pasiūlyta papildomai susitarti dėl pažeidimų ištaisymo plano sudarymo, siekiant, kad taikaus susitarimo institutas būtų ne tik poveikio priemonės diskusijų vieta, bet ir veiktų kaip prevencinė priemonė.

Absoliuti dauguma respondentų nurodė, kad taikiu susitarimu pinigine bauda galėtų būti mažinama iki 50 proc. arba 50 proc. Keli respondentai pasiūlė nustatyti galimybę baudą mažinti dar daugiau arba poveikio priemonės apskritai netaikyti, nors vienas respondentas (finansų rinkos dalyvis) pažymėjo, kad teisės aktus pažeidę finansų rinkos dalyviai neturėtų likti nebaudžiami, todėl, įgyvendinus pažeidimų šalinimo plane nurodytus veiksmus, finansų rinkos dalyviai galėtų sumažinti baudą, vadovaujantis baudų sumažinimo principais. Taip pat siūlyta nustatyti baudos mažinimo kriterijus.

Atsakydami į klausimą, dėl ko neturėtų būti leidžiama susitarti, kai kurie respondentai nurodė, kad susitarimo dalyko apribojimai nėra reikalingi. Kiti pažymėjo, kad neturėtų būti tariamasi dėl:

- norminių aktų teisėtumo ir galiojančios teismų praktikos;
- imperatyvioms normoms, gerai moralei, teisės principams prieštaraujančių nuostatų, pavyzdžiui, teisės į teisminę gynybą atsisakymo;
- priežiūros institucijos įsipareigojimo atitinkamą laiką neatlikti priežiūros veiksmų finansų rinkos dalyvio atžvilgiu, nepripažinti imperatyvių įstatymų normų pažeidimo ar tokius pažeidimus vertinti kaip nereikšmingus, konstatuoti, kad finansų rinkos dalyvio rizikos yra mažos arba jų nėra;
- labai sunkių, sunkių, ilgų trukmės, didelio masto ar pakartotinių analogiškų pažeidimų, taip pat nustačius sunkinančių aplinkybių;
- nustatytų pažeidimų turinio modifikavimo;
- nuostatų, kad finansų rinkos dalyvis gali verstis didesnės apimties negu nustatyta licencijoje veikla;
- licencijos panaikinimo;
- būsimų aplinkybių vertinimo ar ateityje taikytinų poveikio priemonių dydžio;
- į procesą neįtrauktų asmenų teisių ir pareigų;
- įrašų apie poveikio priemones panaikinimo;
- taip pat dėl to, kad asmuo nevykdys įsipareigojimų ar neatlygins pažeidimu padarytos žalos.

Respondentų nuomonė dėl to, ar, atsižvelgiant į taikaus susitarimo esmę ir juo abiejų šalių individualizuotai pasiektą socialinę taiką, taikiu susitarimu taikoma poveikio priemonė neturėtų būti skundžiama, nėra

vienareikšmė. Dalis respondentų su šia nuostata sutiko, kita dalis nurodė, kad apskundimo galimybė turėtų būti nustatyta, įgyvendinant teisės į teisminę gynybą principą. Poreikį apskūsti, finansų rinkos dalyvių nuomone, galėtų nulemti tokios aplinkybės kaip:

- viešojo intereso apsauga;
- bendrieji sandorių negaliojimo pagrindai;
- neteisingai nurodyta poveikio priemonės rūšis, mastas, dydis, trukmė, finansų rinkos dalyvis;
- taikaus susitarimo nevykdymas arba kilus klausimų dėl taikaus susitarimo sąlygų laikymosi;
- suklastotos informacijos panaudojimas;
- naujų reikšmingų aplinkybių paaiškėjimas arba teisės akto, kuriuo remiantis sudarytas taikus susitarimas, panaikinimas.

Atsakydami į klausimą, ar pritaria, kad turi būti nustatytas priverstinio taikaus susitarimo dėl poveikio priemonės taikymo vykdymo mechanizmas, dauguma respondentų nurodė tokiai nuostatai pritariančius. Priešingu atveju taikių susitarimų institutas netektų prasmės. Respondentai, nepritariantys priverstiniam taikaus susitarimo vykdymo mechanizmui, nurodė, kad, finansų rinkos dalyviui nevykdant taikaus susitarimo, priežiūros institucija galėtų pakeisti poveikio priemonę griežtesne arba galėtų būti pereinama prie įprastos poveikio priemonės taikymo procedūros.

Išvados ir tolesni veiksmai. Įvykusi vieša konsultacija dėl taikių susitarimų instituto yra sėkmingos priežiūros institucijos, finansų rinkos dalyvių, valstybės institucijų ir teisės mokslo atstovų partnerystės pavyzdys, siekiant siūlyti ir sukurti priežiūros institucijos bei finansų rinkos dalyvių poreikius ir bendruosius teisės principus atitinkantį naująjį taikių susitarimų instituto teisinį reguliavimą. Lietuvos bankas, dėkodamas į viešą konsultaciją įsitraukusioms organizacijoms ir asmenims už svarų indėlį, įdomius pasiūlymus ir įžvalgą bei skirtą laiką, planuoja koncentruotis į tolesnę gautų atsiliepimų analizę ir tinkamiausio taikių susitarimų instituto teisinio reguliavimo būdo paiešką.